

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 804: Phàm Phu Không Biết Ba Thứ Đây Đều Là Những Tướng Trạng Và Vọng Tưởng Hư Dối

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 068)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【 Phàm phu không biết ba thứ này đều là hư vọng tướng tượng (những tướng trạng và vọng tưởng hư dối), chấp mê bất ngộ, chướng ngại họ kiến đạo, tu đạo, chứng đạo, nên gọi đó là chướng vậy.】

Đây là chỉ rõ ra ba chướng, chướng ngại những điều gì. Phàm phu không thấu hiểu được chân tướng của ba sự việc này, không biết được đạo lý của ba sự việc này, vậy đó là thứ gì? Chính là hư vọng tướng tượng. “Hư vọng tướng tượng”, là điều đã được Đức Thế Tôn thuyết giảng trong “Kinh Lăng Nghiêm”. Trên văn tự của bộ kinh này tuy không trực tiếp dùng mấy chữ này, nhưng ý nghĩa thì hoàn toàn tương đồng. Phật trong kinh này đã chỉ dạy chúng ta rằng: “Phàm những gì có tướng, đều là hư vọng” (Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng), “Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn, bọt bóng” (Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn bào ảnh), thấy đều mang ý nghĩa này.

Cái khó của phàm phu, khó ở chỗ chấp mê bất ngộ; họ không chịu khai ngộ, lại bám chấp vào mê tình của chính mình. Họ luôn cho rằng những suy nghĩ của mình, cách nhìn của mình, cách làm của mình là đúng đắn, là chính xác, nào có ngờ đâu đã hoàn toàn sai lầm; như vậy sẽ chướng ngại họ kiến đạo.

Thế nào gọi là chướng ngại việc kiến đạo? Cho dù có duyên gặp được Phật Pháp, nhưng nghe không hiểu, nghe không lọt tai, thì đây chính là nghiệp chướng, khiến họ không thể kiến đạo. Có một số người tuy đã hiểu rõ Phật Pháp, phát tâm muốn tu, nhưng công việc lại quá bận rộn, không có thời gian để tu hành, đó là chướng ngại họ tu đạo. Lại có một số người đích thực là đang chân tu, nhưng tương lai lại không thể chứng quả, đó là chướng ngại họ chứng quả; điều này cũng rất thường hay thấy.

Có rất nhiều người học Phật, không thể tiếp nhận pháp môn Niệm Phật. Họ đi tham thiền, tu định, trì chú, ngày ngày họ tu luyện thần thông, mong cầu cảm ứng; họ chuyên tâm vào những thứ này mà không chịu niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ, đây chính là chướng ngại họ chứng đạo, vô cùng đáng tiếc! Cho nên mới gọi đó là chướng, ý nghĩa của chữ “chướng” cũng đã được giảng rõ ra rồi.